

Aneb, dnes byl ten slavný den, kdy nám byl donesen..... dovolila jsem si trošku zaparafrázovat, ale nedivte se mému rozmaru, mám zasejč velkou radost. Proč? No páč docentka Talířková byla dnes za skutečnou docentku. A proč, majne líbe Kindr? Protože ... dnes byl ten slavný den, kdy nám byl donesen POPRVNÍ V TALÍŘOŽIVOTĚ KUS PAPÍRU DO KOŠE NA PAPÍRY, majne líbe Kindr!!! A to je v podání Talířové mega výkon, opravdu mega výkon. Jednak vzhledem k tomu, že Koláče s ní doposud jen tak lehce dvakrát zkusilo uložení Dudukonga do vany, ale druhak nejhlavnějš: že Talířová doposud z koše jen s povolením brala a brakovala. A dneska ráno, hnedle z první to vysekla. Nejdřívějč se podívala, jak to dělá Rumíček, její malý učitel a pak šla na to.

A jak říkám byla megááááááááá, vzala nabízený smotek papíru a na pobídku to uložila do koše. Takže brzo z ní bude profitřídička a uklízečka a Koláče konečně nebude muset nic dělat ☐ . Což by bylo fajn, vzhledem k tomu, jak urputně musí makat s flekaticí venku. Ale i zde se dostavují pupeny a brzo stromek ponese ovoce.

Neb dnes jsme si prvně vyšly i ráno bez vodítka. Pravda Talířovou to, jak se dalo čekat, strhlo a byla stržená jak péro v kukačkách a stejně jako to péro hopikala, až hópla čůza pod balkony, kde se hned zhmotnilo i Koláče a povyprávělo strženému pérku z kukaček něco o tom, že POD TY BALKONY SE PROSTĚ NECHODÍ, TY PRASE! Sdělená informace rozpohybovala milé pérko do prostoru a tak Koláče i s Rumíčkem vzalo kramle, aby se Koláče na schodech kluzkých od deště krásně přizabilo. Nicméně pérku už se tak nelíbí pérovat někde samotný, takže současně s tím, jak Koláče dokončilo svou piruetku a trojitýho Salchova na prvním schodě, stálo už milý pérko pod oním schodem a čumělo pro změnu jak to péro z gauče ☐ aby následně spořádaně odpochovalo na louku. Kde podalo maximalistický výkon, neb se opět nechalo z hrany louky, kde čučelo na vodičku, odvolat a udělat vzorný dřepkins a pak si hrát s balonkem.

K vodičce šlo milý pérko pěkně na povolení a tam zas řádilo jak zešilivší vodník. Odvolání z vody, to je teda šichta a dohadování se :D, pak jsme si šli hrát zpátky na louku, kde se objevily foxlice Dášenky a tak za nima Talinka utykalááá, aby je pozdravila, což učinila pěkně a zdvořile. A sama pěkně zase utykaláááá zpátky a nechala si házet balonek. Pak viděla v dálce svetřici Bekynu. Už dáávno dávno se s ní potřebovala seznámit a tak Koláče nevydalo žádný příkaz. Talířka doběhla, slušně se pozdravila ale bylo to na Beky moc. Ona je taková víla, něžné lehoulinké stvoření, takže se jí to nelíbilo a..... k mé velké radosti hnala

následně tu čůzu flekatou. Čůza doběhla ke mně a druhý pokus už byl lepší, pak si čůza stejně jako Rumíček hrála s balonkem a pak už bimbál zvon sedmou hodinu, tak se šlo dom. Ale!! Ale!! Cestou kolem hřiště zkusilo Koláče, jak půjde Talince obíhání zábradlíčka. Zatím na vodítku. A dobře jí to šlo. Už se těším, jak stejně jako s Rumíčkem, budeme hrát na babu, páč to ho hrozně baví. Talířovou taky baví lítat za námi kolem výtahový šachty, tak tohle by se jí mohlo líbit taky.